

Johann Hensler   Valentinus Kläden a

Clavis Iuris Iustiniani : Disquisitio ...

I.

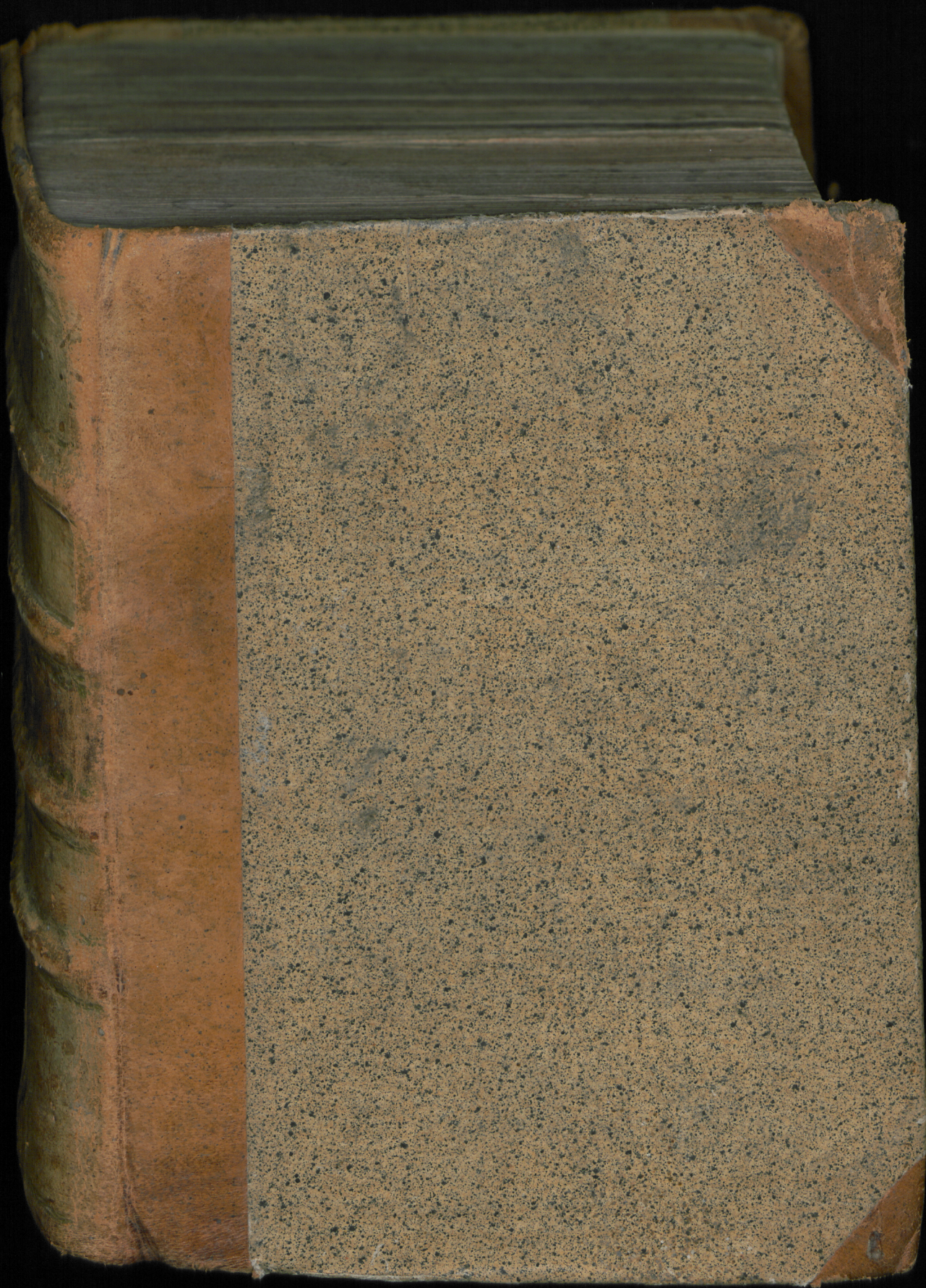
[Frankfurt, Oder]: Eichorn, 1615

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn75743441X>

Band (Druck)   Freier Zugang

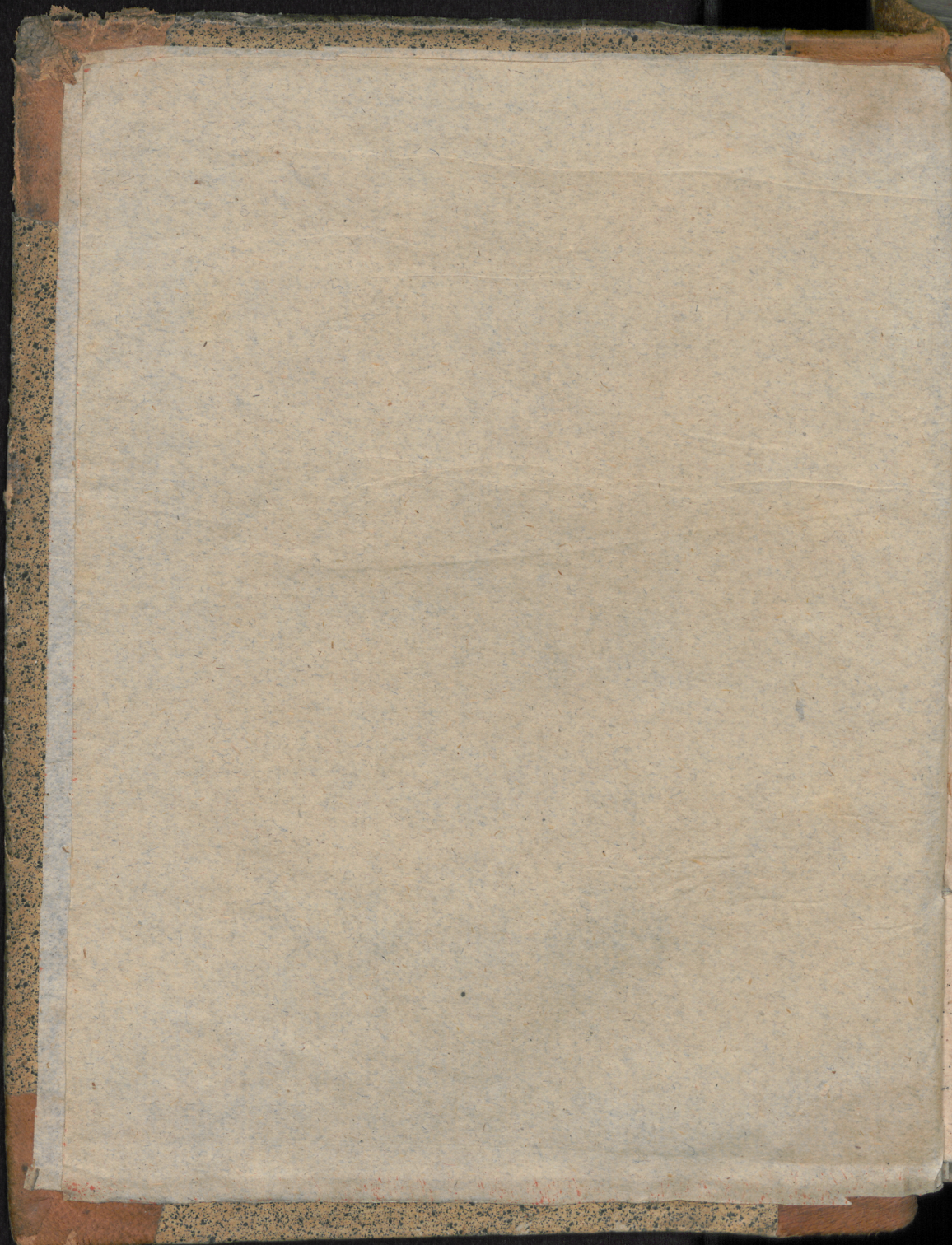

V. H. — 2 (168.)

CLAVIS
IURIS IUSTINIANEI
DISQUISITIO I.

Quam
DEO TER. OPT. MAX.
Duce

Ex Consensu & Autoritate

*Nobilissimi amplissimiq; Iurisconsultorum in
alma Viadrina ordinis,*

PRÆSIDE

JOHANNE HENSLERO

*Nobilissimis, præstantissimis suis Dominis Collegis
privatim discutiendam proponit*

VALENTINUS à KLÄDEN

Eques March.

Dis 15. Novembr. Anno M. DC. XV.

Loco, horisque solitis

Typis JOANNIS EICHORN.

VIRO

*Magnifico, strenuitate, majorum imaginibus,
Eruditione virtuteq; singulari no-
bilissimo.*

THOMÆ à KNISEBECK, ILLU-
strissimi Electoris Brandenburgici Consiliario.
Veteris Marchiæ Præsidi ac Hæreditario in
Tylsen,

*Mæcenati ac Patrono aviternum suspi-
ciendo, colendo,*

NEC NON

*Nobilissimis, strenuis, multoq; rerum civilium usu
& experientia præstantissimis,*

JOHANNI ab HORNHAUSEN HÆRE-
ditario in Hornhausen vnd Oschersleben.

JOACHIMO ab RINDTORFF, HÆRE-
ditario auff Paris-Hoff vnd Wendmarck.

Cognatis ac Fautoribus meis summè observandis,

*Acce Academicorum Studiorum primitias in debitæ
observantiæ & obsequij testimonium
inseribo.*

Respondens.

Epimetra Politica.

I.

An sine politices scientia Jctus perfectus quis habendus? N.

II.

An imperia ex vi, metu, fraude, fallaciis originem trahant? N.

III.

An in statu innocentia futura fuisset Resp? A.

IV.

An arces, castella, turres, chataraetæ, aliaque propugnacula probanda? A.

V.

An Asylorum etiam num ratio habenda? A.

VI.

An locus sepulturae in urbe constituendus? N.

VII.

An peregrini indistinctè in civitatem recipiendi? N.

IIIX.

An imperium nostrum sit monarchicum? A.

IX.

An Venetorum & Genuensium Dux cum Principibus nostris comparandus? N.

an

X.

An Baronatus inter feuda Regalia numerandi? A.

XI.

An literatus militi præferendus? A.

XII.

An sortilegia in Republ. permittenda? N.

XIII.

An Judæi inter Christianos ferendi? A.

XIV.

An collegium autoritate superioris ob delictum destructum & eversum amittat sua privilegia? A.

XV.

An Venerorum & Gentium Dux cum Principibus

nostris comparandus? N.

CLAVIS Juris Justiniani.

Disquisitio I.

Respondente VALENTINO à KLÜDEN EQ: MARCH:

Proœmium de confirmatione institutionum.

1. ejus propositi finis & summa: quæ est, quod hæc institutiones tam in fœo & praxi quam in Scholâ & disputationibus vim legis naturalis & positivæ habeant, perq; eas liceat decidere omnes omnino controversas & dubias: & ut summam dicam, tam habeant vim, quam habent cætera ff. c. & No. jura & ll. §. 6. h. proœm.

cum bellica eius facinora & sudores cum barbaricis gentibus. § 1. proœm.

Ad amittis
fimi vastis
simiq; lurn
penneralia
properanti-
bus clave o-
pus esse ani-
madvertens
Justinianus,
cõscribi cu-
ravit qua-
trius libros
Institutionũ
(seu insti-
tutorũ Dd.
com. hic
contra Val-
lam) qui
dividi pos-
sunt in

Proœ-
mium
cum
tria
sunt
membra.

2. ejus explanatio
ab officio Princi-
pũ: in pr. Pro-
œm. ubi dicitur,
quod imperatoria tum
majestas non solũ leges
armis decorata, tam ab
sed & legibus ar- ropro-
mata esse debeat, mulga
Et talem fuisse
imp. nostrum lu-
stinianũ probant

Tracta-
tionem
ipsam
de qua
seq.

3. epilogum continens ad-
hortationem ad studium confide-
rum serio, non simulate randa
aut frigide capessendum,
cum annexa promissione
honorũ & emolumentũ ex
laboribus illis venturi,
quod est GYBERNA-
TIOREAPVB. quæ dicitur
legaly sciencie scopus ac
finis est § h. a. d. proœm.

1. Codicem quendam, quem interpp. nostri antiquum & priorem vocant, amplius tamen non extat. Is collectus erat ex sacratissimis constitutionibus antea confusis. §. 2. proœm. ad est. ex Codice Gregoriano, Theodosiano & Hermogeniano anno Christi 529. Imperij Justiniani editus anno seq. VII. Cal. April. l. un. C. de Justin. C. confirm.

2. Digesta seu pandectas, quæ ex immensis veteri prudentia voluminibus d. §. 2. anno Christi 530. imperij Justin. 4. componi ceptæ, anno 7. ab solutæ & editæ sunt 17. Calend. Jan.

3. composito, quæ est facta & edita ex Justiniano & Theopylum & Dorotheum anno Christi 533. Imperij Justin. 4. 11. Calend. Decemb. & quidem idco ut prima legum sint incunabula, & generalium univer-

4. Divisio in quatuor libros. §. 4. eod.

5. Forma seu contentum: quod nempe breviter jus antiquum correctum enarrarent, usitatum doceant. §. 5. eod.

6. materia: sunt varietate antiquorum institutiones & Commentaria, unde collectæ nostræ sunt §. 5. eod.

7. Codicem, qui ex ante dicto antiquo c. absque novis Justiniani constitutionibus collectus & anno Christi 534. Imperij Justin. 8. 16. Calend. Decemb. editus est l. un. C. de emed. Cod. & ita dicitur repetite lectionis Codex, eoq; etiam unum de 5. Novellas, quas tanquam juris sui colophonem ab anno Christi 535. imperij sui 9. usq; ad mortem Justinianus edidit.

Hæc juris Justiniani diversa compositio, editio & emendatio studiose notanda ideo, ut si in diversis juris voluminibus occurrant duo extus, ad id inter se purgantur. ut verã indagine rationis & sublimari animo consiliari & explicari nequeant, sciat ju. s. studiosus, qui- nam impo- sit. Is enim ob crãdo. l. f. ff. de cons. pri- cip.

A

Lib. I. tit. 1.
De Justitia & Jure.

Justitiam Tribonianus preposuit ideo, quia ab ea jus derivatur l. i. in pr. ff. h. t. ponitur autem hic juris vocabulum, pro arte seu juris prudentia. unde rubrum nigro suo latius non est, ut glossator tradidit.

Justitia, fons causa & origo juris, qua definitur constans & perpetua voluntas jus suum cuique tribuendi pr. h. t. Dicitur voluntas metonymicè pro habent animi volentis & incitati ad agendum quod ei recta prescripsit ratio. unde patet, quod illa non sit.

universalis sed particularis
non divina sed humana
non abstracta sed concreta

- 1. est divinum (quatenus scilicet sub rationem justii atque iniusti cadunt, non quatenus in Theologia considerantur) atque humanarum notitia, justii atque iniusti scientia. §. 1. h. t. Brevius, eodem tamen sensu in l. 1. ff. eod. dicitur ars equi & boni.
- 2. Doceri & disci commodius non potest, quam primò levi ac simplici via singula percurrantur, postea diligentissima atque exactissima interpretatione excutiantur. §. 3. h. t.

principiorum, qualia sunt

Ratio fit per explanationem

juris prudentia.

3. Habet præcepta generalia tria inter se distincta & diversa §. 3. h. t.

1. Honestè vivere. Respicit hominem absolute consideratum, & reverentiam, castitatem & pudorem præcipit, libidinem coercet, sicque jubet instituere actiones ut recta rationi sint conformes, & convenienti honestati.

2. Neminem lædere. Respicit hominè relate erga alias consideratum & versatur circa personam, corpus & existimationem, frenatque iram, lesionem aliorum prohibet, fraudibus dolis atque delictis occurrit.

3. Suum cuique tribuere. respicit res, fortunas, commercia, honores, dignitates proximis.

4. Dividitur in duas species, jus publicum & jus privatum nempe

(publicum, quod ad statum Rei Romane (id est Reip.) spectat, & in sacris, sacerdotibus & magistratibus consistit. §. fin. h. t.

Privatum quod ad singulorum utilitatem pertinet principaliter & qualibet sui parte d. §. fin.

de huius collectione vide tab. seq.

Objectionum trium partialium quæ in §. in de jur. n. g. c. nominantur

persona, de his à tit. 3. h. lib.
res. de his lib. 2. 3. & pr. 4.
actiones. de his à tit. 6. l. 4.

Handwritten notes and scribbles in the bottom right corner.

Lib. 1. Tit. 2. De jure naturali gentium etc.

naturale, quod natura omnia animalia docuit. cuius definitionis mens non est, quod brutis juris fit communio: ob l. 1. §. 3. ff. si quad. paup. fec. dic. Sed quod iste instinctus naturalis in appetitiva anima potentia, qui hominibus ac bestis est communis, quique ab homine recta ratione ductus pro jure censeri inter homines debet ac potest, in homine dicitur jus naturale. Tali instinctus sunt, liberorum procreatio, procreatorum educatio, maris & femine coniunctio etc. pr. h. t.

per se, absque sociali vita, esse solius naturae instinctu. Quod ius Paulus ad Rom. 1. & 2. vocat legem, quae cordibus nostris inscripta & nobiscum nata est, continetque discrimen honestorum & turpium. Exempla sunt in l. 2. de I. & I. religio, pietas in parentem, in patriam. Dd. quidam vocant jus naturale primum, quod est in parentem, in patriam. Dd. quidam vocant jus naturale primum, quod est in parentem, in patriam.

genium, quo omnes gentes vivunt, & h. t. vel quod naturale ratio inter omnes homines con-

lam ius simplex, rationis, primum, antiquum. Per discursum politicum & ratiocinationem, usu sic exigente & humani necessitatibus, postquam scilicet homines iam societatem inierant, efflagitantibus. Dd. vocant simpliciter ius, quidam ius novum, quidam secundarium. eius exempla sunt distinctiones dominiorum, legitima bella, servitutes etc. contractus fere omnes §. 2. h. t.

1. stipulatio. arg. l. 1. ff. locat. l. 1. 4. in fin. ff. de novat. l. si ita stipulatus 1. 26. §. Chrysegonus 2. de V. O. S. de constituta 10. j. de act.

2. literarum obligatio. j. tit. de lit. oblig. 3. Emphyteusis §. adeo; ibi, sed talis i. de locat. cond. l. 1. C. de jur. Emphyt. ubi scriptura requiritur cum contractus iuris, non requirant scripturam. l. 4. ff. de pign. & hyp. l. 4. ff. de fid. instr.

1. definitur ius quod quique populus, seu quaeque civitas Scilicet libera non provincialis, nam haec est loco privatorum per l. 15. de V. S. qui contra ius publicum statuit. facere sine consensu superioris nequeunt l. 7. §. 4. l. 38. ff. de pact. ipsa sibi constituit §. 2. h. t. non solum inveniendi de novo, sed etiam reformando ex iure naturali & gentium per l. 6. ff. de I. & I.

1. origine civile enim est à certo populo, gentium ex ratione naturali. §. 1. h. t. 2. usu hic namque in civili est ad certum populum limitatus, in naturali vero per universum orbem diffusus. d. §. 1.

2. differt à iure gentium est prorsus immutabile, & divina providentia inter omnes constitutum §. pen. h. t.

3. durat hoc namque ius gentium est prorsus immutabile, & divina providentia inter omnes constitutum §. pen. h. t. Ratiocinationis etiam quidem sine societate humanae naufragio tolli quod id fuit Dd. loquuntur totaliter atque nequit, attamen causa, ratione & utilitate contraria suadente, mutari quoad ea, quae id est individua potest.

arg. §. 2. h. t. Civile prorsus mutationi obnoxium est quia servit necessitati Reipubl. cui modo hoc modo illud pro morum temporumque diversitate expedit d. §. pen. Frivole tamen mutandum non est l. in rebus 2. ff. de constit. princip.

privatum ius Romanorum colligitur ex suis principiis, quae sunt praecipua naturalia, gentium, civilia §. fin. s. d. iust. & iur. hinc ius aliud dicitur

1. generalissimum, tam pro jure naturali, gentiumque approbato, quam pro jure civili proprio sic dicto.
2. Specialiter pro jure 12 tabb.
3. Specialissime pro omnibus iuris scripti speciebus, de quibus tamen vox pag. seq. excepto praetorio, cum opponitur l. 7. de I. & I.
4. propria pro jure civili in specie quod à Romanis inventum & excogitatum est. hoc autem

2. differt à iure gentium
3. durat hoc namque ius
dividitur.
vide pag. seq.

Ex quo patet ius civile a forma in

Scriptum, quod non est illud, quod in scripturam est redactum, ut innuere videtur. §. 3. h. t. Scriptura enim non facit ad essentiam l. 10. h. t. Sed tantum ad existentiam, ut eo melius ad notitiam populi perveniat, l. 2. §. 4. de or. jur. Sed quod expressum est, sine alio quoque potestatem habet constitutum est, ut illud a mnesubditi, tanquam se vivendi normam sequantur. l. 2. de m. ff. de ill. Eius species sunt

Non scriptum: Vide pag. 19.

- 1. Lex, quae in genere quantum constitutionem, qua iura in statum utimur. Et statim eadem cum iure scripta est.
- 2. Iura scripta, speciem, nempe praecipuum, quod populus Rom. in statu Democratico, magistratu Senatorio, velut consule, interrogante constituerebat. in pr. §. 4. h. t.
- 3. Plebiscitum, quod eodem statu plebs, plebeio magistratu, veluti tribuno interrogante, constituerebat. Differt a lege causa effusione, quia hoc plebs, id est, exceptis patribus et Senatoribus reliqui cives Romani condebant, legem a universis per Hortensium dictatorum ob plebis varios tumultus, eadem vi, quam lex habet, ei tributa est. d. §. 4. h. t.
- 4. SCtum, quod multo statu Democratico in Aristocraticum, Senatus iubebat atque constituerebat. §. 5. h. t.

est ius scriptum, quod olim mutato statu Aristocratico in monarchicum summus Princeps seu imp. constituerebat l. 2. §. 11. ff. de O. I. Ex lege enim regia, quicquid ei placebat (scil. causa et animo faciendi legem, alias secus l. 7. C. de sent. & interl.) legis vigorem habebat. §. 6. h. t. dum modo esset ex ratione juris: per l. 1. ff. de I. & I. l. 7. C. de prec. imp. offer. Hodie Imp. noster non nisi cum consensu statuum imperij legem generalem facere potest. Sleid lib. 1.

1. in epistolam seu rescriptum, quod est responsum Principis ad relationem magistratus, vel petitionem consulentium emissum.

2. in Decretum, quod princeps causa cognita inter duos litigantes tulit. edictum, quod princeps proprio motu, utilitatis et honestatis causa constituit. Et hoc solum est l. generalis. l. 3. C. de ll.

3. in legem: quando nempe alicui vel ex certa causa indulgetur quid, vel pena exasperatur, vel aliis sine exemplo subvenitur. d. §. 6. h. t.

5. Magistratum edictum: quod dicitur jus honorarium, quia a magistratu honorem gerente proponitur, et quidem principaliter a praetoribus. §. 7. h. t. minus principaliter a aedilibus, eod.

6. Responsa prudentum, quae sunt sententiae et opiniones (non certi alicuius collegij) eorum, quibus de iure permittitur respondere. Olim horum responsum auctoritas erat tanta, ut iudici non liceret ab ijs recedere. §. 8. h. t. Sed Gordiani tempore cepit vilisescere, postea a Iustin. plane videtur sublata. l. 1. & 2. C. de vet. jur. enucl. unde concludimus, quod communes Dd. opiniones hodie tantum sicut probabiles, non autem, nisi legibus fundatae a usu receptae, iura necessitatem in se habeant. §. 6. de concept. ff. l. 12. C. de sent. & inter. loc. om. jud. unde et sententia contra eas lata non est ipso iure nulla. VVesensb. ad h. §.

ius non scriptum est consuetudo, quae est ius, quod longu usus comprobavit seu quod introductum est tacito populi consensu § 9. h. c. huius consideranda.

ut sit rationabilis & non errore introducta; scilicet enim integri eius actus naufragium patiuntur. l. 39. ff. de ll. Nov. 134. c. 1. S. c. usus, d. 11.

1. requiritur, sita, quae sunt 2. ut sit intradsum, et per 3. ut probetur: est enim facti, quare regulariter non praesumitur. c. 1. de lib.

numerum utriusque ut l. 1. non definitura, 2. iudici definiendum relinquo. arg. l. 1. ff. de jur. de lib.

1. Secundum leges: nempe eas optime interpretari. l. 37. ff. de ll. 2. praeter leges: nempe imitari in casibus non decisih. §. n. 9. 3. contra leges: nempe eas abrogare. l. 32. de ll.

Lib. 1. tit. 3. De iure personarum.

1. Sumitur hic non strictè & proprie pro homine habente caput naturale & civile, sed latè & improprie, ut simul etiam competat servis, habentibus tantum caput naturale. l. 2. ff. de R. I. l. 10. de V. S.

Quibus notatis facile haec rubrica contra Hotom. defenditur. liberi, qui sunt quibus libertas competit. Est autem libertas naturalis facultatis, quod cuius facere liber, nisi quid VI (id est superiorum & latronum tyrannide, vel privatorum facto & injuria l. 13. ff. qui test. fac. pos.) aut iure (seu honestis, quae potius libertatem vagam restringunt & regunt, in delictis & in §. 1. h. t.) prohibeatur

inter tria iura obiecta primum merito agit de personis: §. fin. I. de I. n. g. c. per sona autem

dividitur vel ex iure

genit & sic homines sunt aut

liberi iterum sunt } ingenui } de his pag. seq. } libertini }

Servi qui sunt in servitute, de his nota.

Civili. 1. tit. 8.

1. quod servitus sit constitutio (id est res constituta) iuris. (ratione scilicet originis) quae quod dominio alieno (seper n. servus & dominus se invicem utrelata respiciunt, & alter sine altero esse nequit) contra naturam (respectu scilicet effectuum, qui olim erant recepti, de quibus l. tit. 8. non ratione causae, quia ratio dicitur ut videlicet victoribus cedant. §. 8. j. de R. D.) consociatur. §. 2. h. t.

2. quod sunt dicti ex eo, quod ab Imp. captivi non occidebantur, sed venditi servabantur, mancipia etiam dicebantur, quia hostium manu capiebantur. §. 3. h. t.

3. nascantur ex ancillis nostris, licet pater liber sit §. 1. in pr. & §. 1. de stat. hom. & d'cuntur kerna quod l. Titia 36. de leg. 1.

aut gentium, ex captivitate §. 4. h. t. fiant vel civili, cum maior 20. annis, ad participandum l. 2. ff. si ingen. est. dic. se venditari passus est. d. §. 4.

4. quod in eorum conditione (scilicet quod statum secum quo, officia) nulla sit differentia §. fin. h. t.

Hodie captivi non fiunt servi, nisi bellum geratur contra hostes fidei Christianae, ut notat Alciat. ad l. hostes de V. S. Sed aut pro suis captivis exsolvunt: imo Corn. Tacit. scribit, quod Gera

mania nostra veros servos nunquam habuerit. Neg; tamen prorsus inutilis haec est materia, quia servilis conditionis, quae imagines & similitudines quaedam, in hominibus proprijs, in den Leibetanen & eundem tamen loco manifestiores quam alio sunt. Nonnulli etiam inter pp. solent accommodare hanc materiam ad Monachos qui in quibusdam effectibus non absimiles sunt servis. Alij etiam contendunt, bannitos atq; proscriptos imperii (Deo S. Romischen Reichs ächter) servos adsimulari. Gylm. ad §. 2. h. t.

Lib. 1. Tit. 4. De ingenuis.

semper maneat, nati scilicet matre libera: quã etiã obfavorem libertatis, non officit servam factam, si modo tempore, quo concepit, vel quo peperit vel intermedio l. 5. §. 2. ff. de stat. hom. ingenua vel libertina

Ingenui sũt qui ipsa fuit: Nec attenditur, an pater ingenuus, an libertinus, an servus, an in-

statim nativitate certus sit d. h. pr. n.

liberi sunt in pr. redigatur in servitutem erroneam non justam, id est, licet serviant, non

h. t. sive tales tamen servi fiant, posteaque manumittantur, tamen ingenui sunt, quia

natalibus, (id est statui ingenuitatis, quo quis natus est) nunquam offi-

cit manumissio. §. un. h. t. l. ult. C. ubi caus. stat.

Tit. 5. De libertinis.

1. est de manu (id est, potestate dominica) missio id est, libertatis datio à Domino

volente, huius namq; voluntas est causa efficiens libertinitatis. j. t. t. de

2. habet originem ex jureg. ratiocinationis. d. pr. n. (l. Ful. Can.

libertini (seu potius libertini nam hi propriè sunt manumissi, libertini a. eorum liberi. l. 16. in pr & §. 1. ff. de alim. leg. sed differentia hac in legibus non est perpetua. arg. pr. h. t.) sunt qui ex justa servitute sunt manumissi.

Manumissio autem

1. in Ecclesia, aspiciente populo, assistentibus antistitibus, & interveniente qualicumq; scripturã vice actorum t. t. C. de his qui in Eccl. man.

2. vindictã, id est, causã cognitã coram pretore. Est n. vindicta virgula, quã licetor presente pretore caput servi percutiebat, additis verbis, Liber esto jure Quiritium t. t. de manu: vindic.

3. inter amicos, adhibitis quinq; testib. l. un. §. 2. C. de Lat. lib. tol.

4. per epistolam, accedente eodem testium numero. d. l. un. §. 1.

5. testamento vel qualibet ultima voluntate. §. 1. h. t.

6. alijs multis locis qui videri possunt d. l. un. & t. t. quib. ex caus. serv. pro præm.

Sine temporis & loci observatione: potest enim festo & profesto & nefasto die fieri l. 7. de man. vind. item apud magistratum pro tribunali, aut in transitu, aut alio loco. §. 2. h. t. quia actus est voluntaria jurisdictionis: VVef. ad h. §.

primis urbis Rome cunabulis unius generis, id est, cives Romani. §. fin. h. t. ibi, quia et.

effectus est (cives Romani, qui meliorem statum habebant. Caj. lib. ut servi si postea tri- i. jult. i. ante liber- plices. Latini ex l. Iul. Norbana, qui medio erãt statu. Caj. d. l. i. & qui dediditij, qui infima & misera erant conditione. Caj. d. l. dem Hodie ex Justin. constitutione omnes iterũ ingenui sunt & ingenuorũ jure fruuntur, salvo tamẽ jure patronatus, id est, officiis & obsequiis, quã liberti patronis seu manumissoribus suis debet. d. §. fin. Nov. 78.

contraria vide pag. seq.

Lib. 1. Tit. 6. Qui & ex quibus causis manumittere non possunt.

1. exceptio, quod liceat eadem l. domino non solvendo debitor non solvendo ad evitandam ignominiam, quae olim per venditionem existens, secus facit bonorum sub hasta per praecorem debitoribus inurebatur, & in fraude creditur, instituire unum servum heredem, sive cum libertatorum manumittit, § 1. h. t. sive sine libertate instituerit § 2. eod. quatenus, nihil agit d. h. & liber erit, & domino haeres necessarius, si modo alius pr. seu ipso jure manumissio nulla est. d. § 1.

c. quae contra de 2. ut in fraudem 1. consilium seu animus defraudandi creditores per manumissionem scil. creditorum, l. 18. et a dicatur, ff. qui & a quib. praecise requiruntur ex § 3. 2. eventus, ut bona revera creditoribus solvendi non sufficiant. pig. dat. hic notanda.

antiquo manumittere non potuit, nisi probata fuerit concilio (era confessus certorum virorum certis diebus coeuntium) causa justa § 4. h. t. quales sunt, si quis patrem, matrem, filium filiamve, aut fratres sororesque naturales, aut pedagogum, aut nutricem, aut educatorem, aut alumnum alumnamve, aut collataneum manumittat, aut ancillam matrimonij intra 6. menses habendi causa, aut servum, non minorem 15 annis procuratoris habendi gratia. § 5. h. t. scil. ad litem seu judicia. Nam ejus aetatis hominem de jure civili talem procuratorem esse posse patet ex l. 33. in pr. ff. de procur. l. 7. in fin. & l. seq. ff. de instit. act. & aliis locis minor 20. annis, qui ex jure Secus de jure can. c. generaliter in fin. X. de procur. Et hoc in praxi servari dicunt. Illud etiam hic speciale ob favorem libertatis t. t. C. si advers. libert. est, quod semel causa adprobata, sive vera sive falsa sit, non retractetur. § 5. h. t.

institucionum; quo minor 17. annorum testamento novo cum manumittere potest. § fin. h. t.

Novellarum, quo potest major 14. annis. Nov. 119. c. 1.

tit. 7. De Lege Fufia Caninia tollenda.

2. Lex Fufia Caninia lata a Publio Fufio Camillo, & Cajo Caninio Coss. tempore Augusti. l. 2. de O. j. quae certum modum servorum manumittendorum praescripsit, ut videre licet. apud Vlp. in fragm. § pen. de libert. caj. 1. inst. t. 2. Sine dubio ideo, ne liberaiores in morte quam vita Domini existentes, complerent civitates libertis, hominibus fordidioribus. Gylm. h. t. ex Sueton. in vit. Aug. c. 40. Sed Justinianus l. un. c. h. t. prorsus sustulit ob favorem & libertatis; l. libertas de R. I. & ultima voluntatis, quae impediri non debet. l. 1. C. de ff. Eccles.

Contraria manumissionis sunt duae illae quae non cuicunque volenti manumittere licet. in pr. h. t. Earum

1. est l. Aelia sentia à Sexto Aelio & Cajo Sentio Coss. lata qua manumittere prohibetur

Lib. 1. tit. 8. De his qui sunt sui vel alieni juris.

sui juris, quae scilicet non sunt alieni. in fin. pr. h. t.

Secunda personarum divisio ex jure civili est, quae quaedam sunt

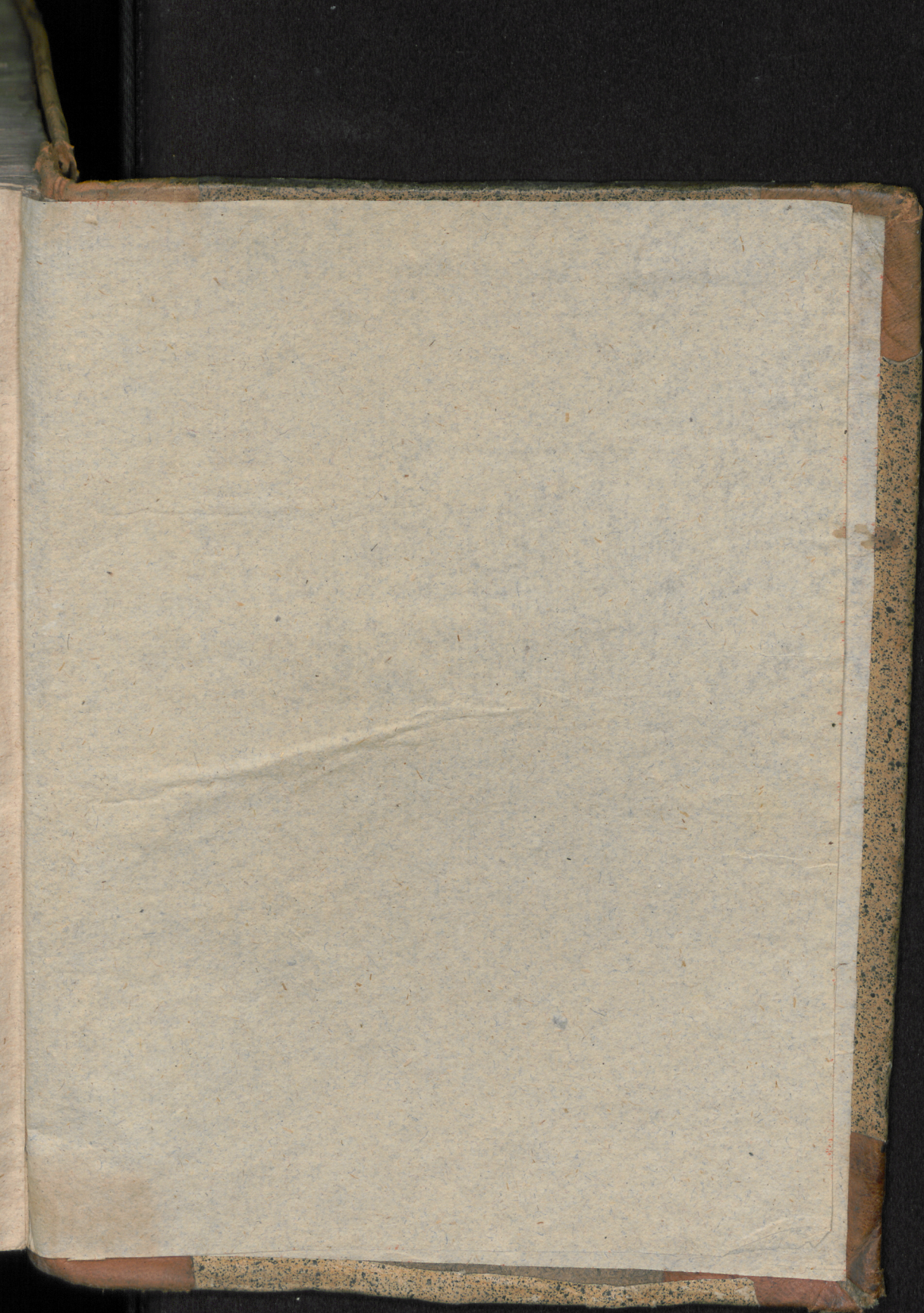
alieni, quae sunt in potestate

domino- rum: ut servi: Ea potestas est ex jure	gentium ratione	effectuum non limitatorum ut quod	originis §. 1. h. t.	domini eandem in eos potestatem, quam in pecudes, l. 2. ff. ad l. Aquil. & sic jus vitae necis habeat. d. §. 1. quicquid adquirunt domino (qualis qualis ille sit) adquirat. d. §. 1.
		Civili quoad effectus primi limitationem, ex hoc enim jure, & quidem D. Antonini constitutione (quam ad Aelium Martianum scripsit, cum servi ad statuum Principum, vel ad es sacras, quas etiamnum inter Christianos pro asyis haberi posse Dd. colligunt ex l. 2. C. qui ad Eccles. confug. dummodo non pateant injuriam facientibus sed passis Nov. 17. c. 7. confugissent) quae sancitum, ut proprium servum sine causa il. cognita occidens, lege Cornelia de Sicarijs teneatur. l. 1. §. 2. ff. ad l. Corn. de Sic. asperius tractans & infami injuria adficiens justo precio cum divendere cogatur. §. fin. h. t.		

Tit. 9. De Patria potestate.

Patri (sic dicta, quia tantum patribus convenit. §. foeminae i. de adopt) que	1. est jus primi gradus, ut filij filiae, in pr. §. fin. h. t.	quod pater habet in suos liberos juftos & legitimos. Aut n. sunt ex	filiofam. & sine dubio sunt in avari patris potestate. Quia filius (illorum pater) ipse est in potestate. Ergo alios in sua habere nequit. l. 21. ff. ad l. Iul. de adult.
	2. propter insignes suos effectus, qui in jure nostro passim obvijs, est propria civium Romanorum. Quamvis & reliqua gentes aliquam in suos liberos potestatem habeant, sed quam adsumitur. l. 195. in fin. de non Talem. §. 2. h. t.	filiae, & non sunt in potestate avari patris, sed in potestate patris sui d. §. fin. filia enim patri filium non parit, unde & dicitur femina familia principium & finis, finis ex qua ducitur, principium ejus in potestatem habeant, sed quam adsumitur. l. 195. in fin. de non Talem. §. 2. h. t.	tribus modis

14

VI CLA
IVRIS IVS
DISQVIS

S
IANEI
III.

Annunte D
Ex Consensu
Nobilissimi amplissimi
alma Viad

ne
ate
onsultorum in
is,

JOHANNE

SLERO

Nobilissimis, praestanti
privatim disc

Dominis Collegis
mit

HENRICU

SELIN

Rostoc
Dis 22. Decembr.
Loco, h

C. XV.

Typis JOANN

HORN.

